

Canto solo.

Recitativo. *C*he fú! che mi è successo, io

disprezzata amante vili-pesa, Schernita ed
ol-traggiata Lesterò così offesa è in-
venelicata Su ri-solviti o core,

Aria. *A*ndantino.
Iria Dore si viede mai sì

me piú Sventu-rata, Dore si viede mai sì me

piú Sven-tu-rata, Da tutti abbandonata

Non so trovar pieta Non so trovar pieta Ho sol per mi-

tormento cruele il cruele il cruele geni-
to-re, che mi el vide il co

Aug. S.

Fagotto Recitativo Facet Aria. Andantino

The image shows a handwritten musical score for bassoon (Fagotto). The title "Fagotto Recitativo Facet Aria. Andantino" is written at the top. The score consists of ten staves of music, each with a bass clef and a key signature of one sharp (F#). The music is divided into measures by vertical bar lines. The notation includes various note heads, stems, and rests, typical of early printed music notation.

~~Arija³, Son confusa~~

~~docto pñ-57 b₄~~

bila obdelana hot 57 a

ker se bila o teg mapi.

Nima fahne signature

hot ye na spisku (tam scheinigen) 57 a

Sonato za klavir v c-molu, op.13 "Pathetique" je napisal leta 1798 (ali 1799). To je bil v Beethovnovem življenju čas, ko so se že začeli kazati prvi znaki gluhosti in mnogi povezujejo patetični uvodni Grave z bližajočo se skladateljevo življenjsko tragedijo. O njej pričajo pisma iz obdobja okoli leta 1800, še posebej pa pretresljiva "heiligenstadtska oporoka" iz leta 1802 ("... Upam, da bom ostal pri odločitvi, da moram vzdržati, dokler se ne bo neizprosnim Parkam zdeло primerno, pretrgati nit mojega življenja. Mogoče mi bo boljše, mogoče slabše; pripravljen sem na vse." - Ali pa v pismu Karlu Amendi, napisanem najbrž leta 1801: "... Kolikokrat si želim, da bi bil Ti pri meni, zakaj tvoj Beethoven živi zelo nesrečno... Vedi, da se je najplemenitejši del mojega telesa, sluh, zelo poslabšal..."). In tako lahko najbrž res pritrdimo Ewnu, ko pravi, da "močnemu uvodnemu Grave - akordi zvenijo kot neizmerno gorje - sledi silovita in kljubovalna tema, ki se zdi kot drzno izzivanje. "Zgrabil bom usodo za vrat!" je pozneje napisal Beethoven, "prav gotovo me ne bo nikoli spravila na tla!" Adagio cantabile je stran vedrine in počitka. Mar ni bilo takrat le še malo časa do Beethovnovega vzklika: "Plutarh me je naučil odpovedi!?" Iz vedrine preide Beethoven v tretjem stavku (Allegro) skoraj v brezskrbno veselost: "Oh, življenje je tako lepo: ko bi mogel imeti tisoč življenij!"

 Son confusa

Violino Primo

Con confusa

Oboe Primo

Allegro maestoso

G

